

”שֵׁבֶת מְשׁוֹשׁ לְבָנוּ נְהַפֵּךְ לְאֶבֶל מְחוּלָנוּ”
מתאחדים יחד בתפילה ובכאב

אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, שְׁכִינָה מְקוֹר חַיִּינוּ, צוֹר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ
חֲזַק וְהוֹשֶׁעַ אֶת כָּל הָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמֶרֶת בֵּיתֶם שְׁמֶרֶם וְהַצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וְתֵן בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם, שְׁמַע תְּפִלָּתָם וְתַפְלֵתָנוּ וְהוֹשִׁיעֵם.
שְׁלַח יְשׁוּעָה לְכָל הַנְּצוּרוֹת וְהַנְּצוּרִים בְּבֵתֵיהֶם, מְלֵא אוֹתָם בְּחֶסֶן נִפְשֵׁי אַמּוּנָה
וְתַקּוּהָ וְחֲזַקֵם בְּרַגְעֵים הַמְּפֹחִידִים הָאֵלֶּה.
עֲשֵׂה בְרַחֲמֶיךָ לְמַעַן הָאֲמָהוּת הַדּוֹאֲגוֹת וְהָאֲבוֹת הַדּוֹאֲבִים וּלְמַעַן הַתִּינוּקוֹת
וְהַיְלָדִים הַיּוֹשְׁבִים בַּמְקַלְטִים. אֲנֵי זְכָרְנוּ בְּרִצּוֹנְךָ, פְּקַדְנוּ בִישׁוּעָתְךָ, יְקַדְמוּנוּ
רַחֲמֶיךָ כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ.
הִשָּׁב אֶת כָּל הַחֲטוּפוֹת וְהַחֲטוּפִים בְּשָׁלוֹם לְבֵתֵיהֶם בְּלֹא שִׁישְׁפָךְ דָּם נָקִי
וּבְלֵי שְׁתַּטְמָא נִפְשָׁם בְּמַעֲשֵׂי זֹעָה .
חֲזַק אֶת יְדֵי מַגְנֵי אֶרֶץ קְדֻשָׁנוּ : הַחֲיִלִּים וְהָאֲזָרְחִים.
מִי יֵתֵן וְלֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.
אֲנֵי, אֵל רַחֲמָן, יִהְיוּ נֹא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְיִקְיֵם בְּנוֹ הַכְּתוּב: כִּי זָרַע הַשָּׁלוֹם
הִגִּפֵּן תִּתֵּן פְּרִיָּה וְהָאֶרֶץ תִּתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טֶלֶם וְהַנְּחִלְתִּי אֶתְכֶם
אֶת כָּל אֵלֶּה.
וְהִיִּתֶם בְּרָכָה אֶל תִּירְאוּ. וְנֹאמַר אָמֵן. הַרְבֵּה מִיִּרְהָ רַגֵּב

שיר למעלות:

אֲשָׁא עֵינַי, אֱלֹהֵהֶרִים – מֵאֵין, יְבֹא עֲזָרִי.
עֲזָרִי, מֵעַם יְהוָה – עֲשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
אֱלֹהֵי יִתְּן לְמוֹט רַגְלֶךָ; אֱלֹהֵי יְנוּם, שְׁמֶרְךָ.
הִנֵּה לֹא-יְנוּם, וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר, יִשְׂרָאֵל.
יְהוָה שְׁמֶרְךָ; יְהוָה צִלְּךָ, עַל-יַד יְמִינֶךָ.
יוֹמָם, הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְפֶּה; וַיָּרַח בַּלַּיְלָה.
יְהוָה, יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע: יִשְׁמֹר, אֶת-נַפְשֶׁךָ.
יְהוָה, יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבֹאֶךָ – מֵעַתָּה, וְעַד-עוֹלָם.
(תהילים פרק קכא)

תפילה לחיילי וחיילות צה"ל

**מִי שְׁבֵרָךְ אָבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְאֲמוֹתֵינוּ שָׂרָה רַבֵּקָה
לָאָה וְרַחֵל, הוּא יְבָרְךָ אֶת חַיִּלוֹת וְחַיְלֵי צָבָא הַהַגְנָה לְיִשְׂרָאֵל
וְשָׂאֵר מְגִנֵי עַמּוּנוּ, הָעוֹמְדִים עַל מְשַׁמְרֹתָם. יִשְׁמְרֵם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמְכַל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה
וְתַבּוּנָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. וְיִקְיֵם בָּהֶם הַכְּתוּב: וְכִתְבוּ חֲרַבּוֹתֵם
לְאֹתִים וְחֲנִיתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת, לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב, וְלֹא
יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה: וְיִשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנִתוֹ וְאִין
מִחְרִיד. וְנֹאמֵר: אָמֵן.**

לו יהי

עוד יש מפרש לכן באפק
מול ענן שחר כבד
כל שנבקש – לו יהי.
ואם בחלונות הערב
אור נרות החג רועד
כל שנבקש – לו יהי.
לו יהי, לו יהי
אנא לו יהי
כל שנבקש – לו יהי.
מה קול ענות אני שומע
קול שופר וקול תפים
כל שנבקש לו יהי
לו תשמע בתוך כל אלה
גם תפלה אחת מפי
כל שנבקש – לו יהי.
ואם פתאם יזרח מאפל
על ראשנו אור כוכב
כל שנבקש – לו יהי.
אז תן שלוחה ותן גם כח
לכל אלה שנאהב
כל שנבקש – לו יהי.

תפילה למען חירותם של השבויים

מי שברך אבותינו ואמותינו, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב לאה ורחל
הוא יברך את כל הנשבות והנשבים, הנעדרות והנעדרים
ואת כל הנתונים בשביה ובצרה.
יהי רצון מלפניך שכינה מקור חיינו
פדי נפשם משבי והחזירי במהרה לביתם
ויקוים בהם הכתוב: " קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים
רַחֵל מְבַכָּה עַל-בְּנֵיהָ מְאֹנָה לְהַנְחִים עַל-בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנּוּ. ...
וַיֵּשׁ תַּקְוָה לְאַחֲרִיתָךְ נְאֻם יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם. " (ירמיהו לא)

מְזִמּוֹר לְדָוִד יי רְעִי לֹא אֶחָסֵר:
בְּנֵאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצְנִי עַל מִי מְנַחֹת יִנְהַלְנִי:
נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֲנִי בְּמַעְגְלֵי צְדָק לְמַעַן שְׁמוֹ:
גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צְלֻמֹת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עֹמְדִי
שְׁבִטָה וּמִשְׁעֲנֵתָה הִמָּה יִנְחֲמֵנִי:
תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שְׁלַחַן נֶגֶד צַרְרֵי דִשְׁנֵת בְּשֶׁמֶן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה:
אֶךְ טוֹב וְחָסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי
וְשַׁבְּתֵי בְּבֵית יי לְאֶרֶךְ יָמַי:

(תהילים כ"ג)

תפילה לחולים

מי שִׁבְרָךְ אָבוֹתֵינוּ, מְקוֹר הַבְּרָכָה לְאֲמוֹתֵינוּ ,
מְקוֹר בְּרִכַּת עַמּוֹנוֹ, בְּרַךְ אוֹתָנוּ כָּאן:
נִמְצָא עֲצָמָה וְאֶמֶץ לְקִדּוֹשׁ חַיֵּינוּ,
וְנֹאמֶר אָמֵן.

מי שִׁבְרָךְ אֲמוֹתֵינוּ, מְקוֹר הַבְּרָכָה לְאֲבוֹתֵינוּ ,
בְּרַךְ חוֹלֵי עַמְךָ בְּרִפּוּאָה שְׁלֵמָה ,
רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף,
וְנֹאמֶר אָמֵן.

דבי פרידמן

קדיש

יתגדל ויתקדש שמה רבא.

בעלמא די ברא כרעויתה, וימליך מלכותה ביהיכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו: אמן.
הקהל והשי"ץ יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה
דקדשא, בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא
ושירתא, תשבחתא ונסמכתא דאמירן בעלמא, ואמרו: אמן.
יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו: אמן.
עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו,
על כל ישראל ועל כל באי עולם, ואמרו: אמן.

יזכור

אֱלֹהֵי הַחַיִּים אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל חַי, אֹר הָיָה בְּמַעֲוֹנָנוּ, אֹר גְּדוֹל וְטָהוֹר.
חַיִּים נָתַתָּ לָנוּ, שְׁתַּף הָיִיתָ לָנוּ בְּמַעֲשֵׂה הַבְּרִיאָה שֶׁבְּרָאנוּ. וְהִנֵּה אֵינָנוּ.

שַׁבַּת מְשׁוּשׁ לִבְנוֹ נִהַפֵּךְ לְאַבֵּל מְחוּלָנוּ (איכה ה. טו)

זוֹכְרִים אָנוּ בְּכִי רֵאשׁוֹן, חֵיוֹךְ רֵאשׁוֹן, מִיְלּוֹת רֵאשִׁית וְצַעֲדֵי בְּרֵאשִׁית. זוֹכְרִים אָנוּ פְּקֻדוֹן שְׁנַתָּן בְּיַדֵּינוּ וְנִלְקַח
בְּטַהֲרָתוֹ. אֵת הָאֹר שֶׁהָיָה עִמָּנוּ אֲסַפֵּת לְמַעוֹן קְדוֹשְׁךָ,

אֵת הַתֵּם שֶׁמֵּרַת תַּחַת כְּנָפֵי שְׁכַנְתְּךָ, אֵת יְפֵי בְּרִיאָתְךָ כְּנִסְתָּ אֶל חִיקְךָ.

וְאָנוּ נוֹתְרָנוּ בְּעוֹלָמְךָ הַשְּׁבוּר. רְצוּצִים וְשְׁבוּרִים אָנוּ עוֹמְדִים לְפָנֶיךָ, מְלֵאֵי חֶרוֹן וְכַעַס,

אֵין אוֹנִים וְיַחְוִישֵׁת חֲדָלוֹן. מָה נֹאמֵר וְאֵיכָה נִצְדִיקְךָ, מָה נִיחַל וּמָה נִתְפַּלֵּל.

וּבְכָל זֹאת אוֹזְרִים אָנוּ כַּח וְקוֹרְאִים מִמַּעַמְקֵי מִצְרָנוּ:

יְהִי רְצוֹן, שְׁכָשֶׁם שֶׁנִּטְלַת חַיִּים תַּתֵּן חַיִּים, כְּשֶׁם שֶׁאַסַּפְתָּ אֵת בְּנֵינוּ/בְּתֵינוּ אֵלֶיךָ, כֶּךָ תִּשְׁכִּילֵנוּ לְאַסֹּף אֵת כַּחוֹתֵינוּ

– לַחַיּוֹת, לְאַהֲבָה, לְרֵאוֹת בְּתוֹךְ הָאֶפְלָה נִיצוּצוֹת שֶׁל אֹר, לְמִצָּא מְרַגְע לְנַפְשֵׁנוּ הַמְּעֻנָה, לְבַחַר בַּחַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַזּוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

הַרְבֵּה יְהוֹדֵעַ עִמִּיר

אחינו כל בית ישראל
הנתונים בצרה ובשביה
העומדים בין בים ובין ביבשה
המקום ירחם עליהם
ויוציאם מצרה לרוחה
מאפלה לאורה
משעבוד לגאולה
השתא בעגלא ובזמן קריב
ואמרו אמן

תפילה לשלום נפגעי וקורבנות הטרור/ הרבה תמר דובדבני

אלהינו ואלהי אבותינו ואימותינו, אלהי הגילוי וההסתר,
תן בנו את הכוח לזכור את רבבות בני האדם, שנפגעו ונפגעים בידי אנוש קשות וקרות –
אל רחמיך אותם אסוף, פרוש עליהם כנפִיך וחבקם. המצא להם מסתור באֶהֱלֶךְ עולמים, וינוחו בחיקך.
במעלות אנוש נשמור דמותם, אהבתם כזוהר ברקיענו. את נשמתם צרור בצרור חיינו, זכרם הוא נחלתנו.
אלהינו ואלהי אבותינו ואימותינו, אלהי הגילוי וההסתר,
תן בנו את הכוח לזכור את החושך שבחיינו שלנו – את הכעס, את התוקפנות ואת השנאה.
לא נשכח ולא נשכיח את הגיבורים והגיבורות שנלחמים בחושך בכל יום,
ומראים לנו הבחייהם כי נר ה' נשמת אדם
נזכור את הגברים והנשים, שבאומץ לב, מדליקים את נר האלהים של נשמתם, בתוך חשכת הרשע והאלימות.
נזכור את אותם, ששילמו בחייהם כדי להגן על נרדפים,
ואת אלה שממשיכים את צלם אלהים בעולם של הסתר פנים.
נזכיר את גבורתם ונתפלל שתידבק גם בנו.
אלהינו ואלהי אבותינו ואימותינו, אלהי הגילוי וההסתר,
תן בנו את הכוח לזכור את נוכחותך ולראות את פניך גם בזמנים של הסתר פנים.
אֶתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה. חֲנֵנוּ בִידַע וּלְמַדְנוּ לְהַתְּבוֹן.
פּתַח לִיבְנוּ אֶל תּוֹרַתְךָ הַנִּשְׁמַעַת בְּכָל קוֹל, וְהָאֵר עֵינֵינוּ לְרֵאוֹת צִלְמְךָ, הַנִּגְלָה בְּכָל אָדָם.
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם,
וְתֵן בְּלִיבְנוּ אֶהְבָּה וְשָׁלוֹם, לְמַעַן נִלְמַד זֶה מִזֶּה, נִלְמַד זֶה אֶת זֶה וְנִרְבֵּה שָׁלוֹם בְּעוֹלָם.
יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילָנוּ, שְׁלוֹהַּ בְּאֶרְמֹנוֹתֵינוּ
בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

תפילה לשלום

יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו ואמותינו,
שתבטל מלחמות
ושפיכות דמים מן העולם
ותמשוך שלום גדול ונפלא בעולם
ולא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד מלחמה.
רק יפירו וידעו כל יושבי תבל
האמת לאמתה
אשר לאו באנו לזה העולם
בשביל שנאה וקנאה
וקנטור שפיכות דמים.
רק באנו לעולם
כדי לעשות הטוב והישר לפניך.
ובכן תרחם עלינו ויקים בנו מקרא שכתוב.
ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר בארצכם.
ויגל כמים משפט, וצדקה כנחל איתן.
כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים.

סר מר המוות / זלדה

סר מר המוות / והנשמה נפרדת / ברעד / מן התקוות הארציות.
מן האיברים / ומן הדם / הנשמה נקרעת.
הכל / הכל / טובע.
חוש הראיה העדין / מושלך / אל ים הקרח / ועל עשרו הפלאי / טובע.
תם משחק האש / האור / והזמן.
ואין שום מחיצה מבדלת / בין הנשמה והאין.
שום תשוקה, / שום גון.
תם העולם.

מר לי בתי / רבי יהודה הלוי

מר לי מר, בתי, על חסרוֹךְ

כי המוות יפריד ביני ובינך

שושנה בלא עֵתָה נקטפת

אשר צלמה – בין עיני טוטפת

איך דמעה כנהר שוטפת

איך בת בחיק עפר נאספת

מה אזעק בתי ואזנך ערלה

ולעֵנֹתִי מלה אין בלשוֹנְךְ

כי המוות יפריד ביני ובינך

לאורך הים / אילה אשורב

תגיד לי איך לעצור את הדמעות
תגיד לי איפה יש עולם אחר לחיות
תגיד לי למה אין אמת, רק הזיות
אז למה לנסות ולהמשיך עכשיו לבכות?

לאורך הים
אין גלים יש עולם
שנשבר לרסיסים על המזח.

תגיד לי איך לעצור את הדמעות
תגיד לי איפה יש עולם אחר לחיות
כשאנשים רצים אל תופת כמו אל ים
אני ארוץ אל תוך האש אם יחזרו משם.

לאורך הים...

תגיד לי איך עם המוות אתה חי
מסתיר הדמעות בכל לילה תגיד לי עד מתי
האש שקוראת לי לא נמצאת שם באמת
וזה שנעלם, האם יחזור או כבר מת?

לאורך הים...

■

יא-אללה, יא-אללה	يا الله يا الله	אלי, אלי
אֶלֶּא יִנְתְּהִי אֲבָדָן	أَلَّا يَنْتَهِيَ أَبَدًا	שְׁלֹא יִגְמַר לְעוֹלָם
א-רמל ואל-בְּחָר	الرمل والبحر	החול והים,
הַדִּיר אֶל-מִיָּאָה	هدير المياه	רְשָׁרוּשׁ שֶׁל הַמַּיִם,
לְמַעַת א-סִמָּא'	لمعة السماء	בְּרִק הַשָּׁמַיִם,
צְלֹאת אֶל-אֲנֹסָאן	صلاة الإنسان	תְּפִלַּת הָאָדָם.